

Chúa Nhật Tuần IV - Mùa Chay

Bài đọc 1 Gs 5,9a.10-12

Bài trích sách Giô-suê.

^{9a} Sau khi dân Ít-ra-en vào Đất Hứa, Đức Chúa phán với ông Giô-suê: “Hôm nay Ta đã cất khỏi các ngươi cái ô nhục của người Ai-cập.”

¹⁰ Con cái Ít-ra-en đóng trại ở Ghin-gan và cử hành lễ Vượt Qua ngày mười bốn trong tháng, vào buổi chiều, trong vùng thảo nguyên Giê-ri-khô. ¹¹ Hôm sau lễ Vượt Qua, họ đã dùng thổ sản trong xứ, tức là bánh không men và hạt lúa rang, vào đúng ngày đó. ¹² Hôm sau, không còn man-na nữa, khi họ dùng thổ sản trong xứ; thế là con cái Ít-ra-en không còn có man-na nữa. Năm ấy, họ đã dùng hoa màu của đất Ca-na-an.

Đó là lời Chúa.

Đáp ca Tv 33,2-3.4-5.6-7 (Đ. c.9a)

Đ. Hãy nghiệm xem Chúa tốt lành biết mấy.

²Tôi sẽ không ngừng chúc tụng Chúa,
câu hát mừng Người chẳng ngớt trên môi. ³Linh hồn tôi hãnh diện vì Chúa
xin các bạn nghèo nghe tôi nói mà vui lên.

Đ. Hãy nghiệm xem Chúa tốt lành biết mấy.

⁴Hãy cùng tôi ngợi khen Đức Chúa,
ta đồng thanh tán tụng danh Người. ⁵Tôi đã tìm kiếm Chúa, và Người
đáp lại,
giải thoát cho khỏi mọi nỗi kinh hoàng.

Đ. Hãy nghiệm xem Chúa tốt lành biết mấy.

⁶Ai nhìn lên Chúa sẽ vui tươi hơn hở,
không bao giờ bẽ mặt hổ ngươi. ⁷Kẻ nghèo này kêu lên và Chúa đã nhận

lời,
cứu cho khỏi mọi cơn nguy khốn.

D. Hãy nghiệm xem Chúa tốt lành biết mấy.

Bài đọc 2 2 Cr 5,17-21

Bài trích thư thứ hai của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Cô-rin-tô.

¹⁷ Thưa anh em, phạm ai ở trong Đức Ki-tô đều là thọ tạo mới. Cái cũ đã qua, và cái mới đã có đây rồi. ¹⁸ Mọi sự ấy đều do bởi Thiên Chúa là Đấng đã nhờ Đức Ki-tô mà cho chúng ta được hoà giải với Người, và trao cho chúng tôi chức vụ hoà giải. ¹⁹ Thật vậy, trong Đức Ki-tô, Thiên Chúa đã cho thế gian được hoà giải với Người. Người không còn chấp tội nhân loại nữa, và giao cho chúng tôi công bố lời hoà giải. ²⁰ Vì thế, chúng tôi là sứ giả thay mặt Đức Ki-tô, như thể chính Thiên Chúa dùng chúng tôi mà khuyên dạy. Vậy, nhân danh Đức Ki-tô, chúng tôi nài xin anh em hãy làm hoà với Thiên Chúa. ²¹ Đáng chẳng hề biết tội là gì, thì Thiên Chúa đã biến Người thành hiện thân của tội lỗi vì chúng ta, để làm cho chúng ta nên công chính trong Người.

Đó là lời Chúa.

Tin Mừng Lc 15,1-3.11-32

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

¹ Khi ấy, các người thu thuế và các người tội lỗi đều lui tới với Đức Giê-su để nghe Người giảng. ² Thấy vậy, những người Pha-ri-sêu và các kinh sư bèn xàm xì với nhau: “Ông này đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng.” ³ Đức Giê-su mới kể cho họ dụ ngôn này:

¹¹ “Một người kia có hai con trai. ¹² Người con thứ nói với cha rằng: ‘Thưa cha, xin cho con phần tài sản con được hưởng.’ Và người cha đã chia của cải cho hai con. ¹³ Ít ngày sau, người con thứ thu góp tất cả rồi

trảy đi phương xa. Ở đó anh ta sống phóng dăng, phung phí tài sản của mình.

¹⁴ “Khi anh ta đã ăn tiêu hết sạch, thì lại xảy ra trong vùng ấy một nạn đói khủng khiếp. Và anh ta bắt đầu lâm cảnh túng thiếu, ¹⁵ nên phải đi ở đợ cho một người dân trong vùng; người này sai anh ta ra đồng chăn heo. ¹⁶ Anh ta ao ước lấy đậu muông heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho. ¹⁷ Bấy giờ anh ta hồi tâm và tự nhủ: ‘Biết bao nhiêu người làm công cho cha ta được cơm dư gạo thừa, mà ta ở đây lại chết đói! ¹⁸ Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thưa với người: ‘Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, ¹⁹ chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy.’ ²⁰ Thế rồi anh ta đứng lên đi về cùng cha.

“Anh ta còn ở đằng xa, thì người cha đã trông thấy. Ông chạnh lòng thương, chạy ra, ôm cổ anh ta, và hôn lấy hôn để. ²¹ Bấy giờ người con nói rằng: ‘Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa ...’ ²² Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng: ‘Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, ²³ rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! ²⁴ Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy.’ Và họ bắt đầu ăn mừng.

²⁵ “Lúc ấy người con cả của ông đang ở ngoài đồng. Khi anh ta về gần đến nhà, nghe thấy tiếng đàn ca nhảy múa, ²⁶ liền gọi một người đầy tớ ra mà hỏi xem có chuyện gì. ²⁷ Người ấy trả lời: ‘Em cậu đã về, và cha cậu đã làm thịt con bê béo, vì gặp lại cậu ấy mạnh khỏe.’ ²⁸ Người anh cả liền nổi giận và không chịu vào nhà. Nhưng cha cậu ra năn nỉ. ²⁹ Cậu trả lời cha: ‘Cha coi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh, thế mà chưa bao giờ cha cho lấy được một con dê con để con ăn mừng với bạn bè. ³⁰ Còn thằng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải của cha với bọn điếm, nay trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng!’

³¹ “Nhưng người cha nói với anh ta: ‘Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha đều là của con. ³² Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy.’”

Reading 1 **JOS 5:9A, 10-12**

A reading from the Book of Joshua

The LORD said to Joshua,

“Today I have removed the reproach of Egypt from you.”

While the Israelites were encamped at Gilgal on the plains of Jericho, they celebrated the Passover

on the evening of the fourteenth of the month.

On the day after the Passover,

they ate of the produce of the land

in the form of unleavened cakes and parched grain.

On that same day after the Passover,

on which they ate of the produce of the land, the manna ceased.

No longer was there manna for the Israelites,

who that year ate of the yield of the land of Canaan.

The Word of the Lord

Reading 2 **2 COR 5:17-21**

A reading from the second Letter of Saint Paul to the Corinthians

Brothers and sisters:

Whoever is in Christ is a new creation:

the old things have passed away;

behold, new things have come.

And all this is from God,

who has reconciled us to himself through Christ

and given us the ministry of reconciliation,

namely, God was reconciling the world to himself in Christ,

not counting their trespasses against them

and entrusting to us the message of reconciliation.

So we are ambassadors for Christ,

as if God were appealing through us.

We implore you on behalf of Christ,
be reconciled to God.
For our sake he made him to be sin who did not know sin,
so that we might become the righteousness of God in him.

The Word of the Lord

Gospel **LK 15:1-3, 11-32**

Tax collectors and sinners were all drawing near to listen to Jesus,
but the Pharisees and scribes began to complain, saying,
“This man welcomes sinners and eats with them.”

So to them Jesus addressed this parable:

“A man had two sons, and the younger son said to his father,
‘Father give me the share of your estate that should come to me.’

So the father divided the property between them.

After a few days, the younger son collected all his belongings
and set off to a distant country

where he squandered his inheritance on a life of dissipation.

When he had freely spent everything,

a severe famine struck that country,
and he found himself in dire need.

So he hired himself out to one of the local citizens
who sent him to his farm to tend the swine.

And he longed to eat his fill of the pods on which the swine fed,
but nobody gave him any.

Coming to his senses he thought,

‘How many of my father’s hired workers
have more than enough food to eat,
but here am I, dying from hunger.

I shall get up and go to my father and I shall say to him,

“Father, I have sinned against heaven and against you.

I no longer deserve to be called your son;

treat me as you would treat one of your hired workers.””

So he got up and went back to his father.
While he was still a long way off,
his father caught sight of him, and was filled with compassion.
He ran to his son, embraced him and kissed him.
His son said to him,
'Father, I have sinned against heaven and against you;
I no longer deserve to be called your son.'
But his father ordered his servants,
'Quickly bring the finest robe and put it on him;
put a ring on his finger and sandals on his feet.
Take the fattened calf and slaughter it.
Then let us celebrate with a feast,
because this son of mine was dead, and has come to life again;
he was lost, and has been found.'
Then the celebration began.
Now the older son had been out in the field
and, on his way back, as he neared the house,
he heard the sound of music and dancing.
He called one of the servants and asked what this might mean.
The servant said to him,
'Your brother has returned
and your father has slaughtered the fattened calf
because he has him back safe and sound.'
He became angry,
and when he refused to enter the house,
his father came out and pleaded with him.
He said to his father in reply,
'Look, all these years I served you
and not once did I disobey your orders;
yet you never gave me even a young goat to feast on with my friends.
But when your son returns
who swallowed up your property with prostitutes,
for him you slaughter the fattened calf.'
He said to him,
'My son, you are here with me always;

everything I have is yours.
But now we must celebrate and rejoice,
because your brother was dead and has come to life again;
he was lost and has been found.”

The Word of the Lord